

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/47613 en 06/47611 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 24 juli 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 1 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van (hierna: appellantsub 1) en (hierna: appellante sub 2) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 24 juli 2007, verzonden op 31 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de rechtbank), de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve wordt als volgt overwogen.

2.1.1. Appellant sub 1 bij besluit van 3 augustus 2007 krachtens artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) ongewenst verklaard.

Ingevolge artikel 67, derde lid, van de Vw 2000 kan de ongewenst verklaarde vreemdeling in afwijking van artikel 8 van die wet geen rechtmatig verblijf hebben.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 6 juli 2006 in zaak no. 200510434/1, JV 2006/347), heeft een vreemdeling geen belang bij een beroep tegen een besluit over een aanvraag tot verlening of verlenging van een verblijfsvergunning, dan wel intrekking daarvan, zolang deze ongewenst is verklaard, omdat dit beroep nimmer tot rechtmatig verblijf kan leiden. Een ongewenst verklaarde vreemdeling kan in afwijking van artikel 8 van de Vw 2000 immers geen rechtmatig verblijf hebben.

Belang bij toetsing in rechte van een afwijzing van een aanvraag tot verlening of verlenging van een verblijfsvergunning, dan wel intrekking van zodanige vergunning, is bij samenloop daarvan met een besluit, waarbij een vreemdeling ongewenst is verklaard, eerst aan de orde, indien laatstvermeld besluit wordt vernietigd of ingetrokken, dan wel de ongewenstverklaring wordt opgeheven.

2.1.3. Het hoger beroep, voor zover ingesteld door appellant sub 1, tegen de uitspraak van de rechtbank over de rechtmatigheid van het door hem bij de rechtbank bestreden besluit van 1 september 2006 kan derhalve niet leiden tot het ermee beoogde resultaat, aangezien hij bij vernietiging van dat

besluit rechtmatig verblijf op de voet van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 zou hebben, ware het niet dat artikel 67, derde lid, van de Vw 2000 zich daartegen verzet. Appellant sub 1 heeft derhalve geen belang bij het door hem tegen de uitspraak van de rechtbank ingestelde hoger beroep.

2.2. Het hoger beroep, voor zover ingesteld door appellant sub 1, is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.3. Hetgeen in het hoger-beroepschrift, voor zover ingediend door appellante sub 2, is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep, voor zover ingesteld door appellante sub 2, is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep, voor zover ingesteld door appellant sub 1, niet-ontvankelijk;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, mr. P.A. Offers en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

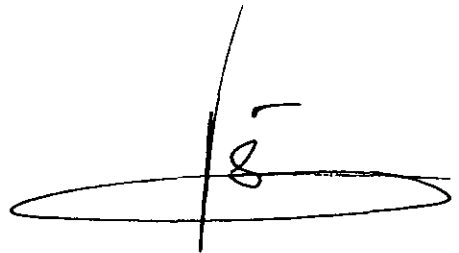
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007

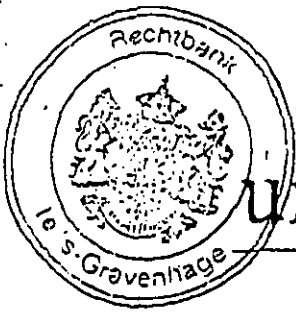
154-527.

Verzonden: 19 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/47613 en 06/47611 BEPTDN A S2

uitspraak: 24 juli 2007

inzake:

geboren op

geboren op

verblijvende te

van Armeense nationaliteit,

IND dossiernummers: 0510.28.0634 en 0601.17.0143,

V-nummer:

eisers,

gemachtigde: mr. K. ter Haar-Benchaïb, advocaat te Emmeloord;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. J.P.M. Wuite, ambtenaar ten departemente.

Procesverloop

Op 28 oktober 2005 respectievelijk 14 januari 2006 hebben eisers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikkingen van 1 september 2006, bekend gemaakt op 4 september 2006 heeft verweerder de aanvragen niet ingewilligd.

Bij beroepschriften van 29 september 2006 hebben eisers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikkingen. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers gezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 10 mei 2007. Eisers zijn daarbij verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 06/47613 en 06/47611 BEPTDN A S2

2

Motivering

Standpunten van partijen

Eisers hebben ter ondersteuning van hun aanvraag, samengevat, verklaard dat zij hun land van herkomst hebben verlaten omdat eiser regelmatig werd opgepakt en mishandeld door de Armeense politie omdat de broer van eisers, in het bezit is van belastend materiaal over generaal Manvel Grigorian.

Verweerder heeft de aanvragen om verlening van de verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, onder f van de Vw 2000. Eisers hebben toerekenbaar geen reisdocumenten overgelegd. De oprechtheid van eisers relazen is daarmee op voorhand aangetast en derhalve wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van die relazen. Voorts wijst verweerder op de vele tegenstrijdigheden tussen eisers verklaringen en op de innerlijke tegenstrijdigheden van de afzonderlijke relazen. Verweerder oordeelt dat geen sprake is van positieve overtuigingskracht en concludeert tot ongeloofwaardigheid.

Eisers stellen zich op het standpunt dat het ontbreken van reisbescheiden hen niet kan worden tegengeworpen gelet op de wijze van reizen. Eisers menen voorts dat ten onrechte wordt overwogen dat de verklaringen tegenstrijdig en daarmee ongeloofwaardig zijn. Er is tijdens de gehoren sprake geweest van spraakverwarring en miscommunicatie. Voorts heeft verweerder verschillende zaken niet goed begrepen dan wel verkeerd geïnterpreteerd. Eisers wijzen in dit verband onder meer op hun verblijf in verschillende landen gedurende de afgelopen tien jaar, het moment van vertrek uit Armenië, het moment van vertrek naar Nederland, het adres waar zij verbleven of waar zij stonden ingeschreven in Armenië, de wijze waarop zij in hun levensonderhoud hebben voorzien en hoe eisers heeft vernomen dat haar echtgenoot in Nederland verbleef.

Eisers hebben vanaf ongeveer 1997 niet meer feitelijk op een vast adres gewoond. Als gevolg van hun problemen waren zij genoodzaakt om zowel gezamenlijk als afzonderlijk in verschillende landen en plaatsen te verblijven. Gelet op deze lange periode van reizen en onzekerheid, is het alleszins aannemelijk dat eisers niet exact kunnen verklaren omtrent de data en de duur van hun verblijf op verschillende plaatsen.

Aangezien er kennelijk misverstanden en onduidelijkheden zijn ontstaan, hadden eisers opnieuw moeten worden gehoord.

Verweerder heeft bij brief van 18 april 2007 alsmede ter zitting van 10 mei 2007 het standpunt zoals verwoord in de bestreden beschikkingen gehandhaafd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr.

Zaaknummer: AWB 06/47613 en 06/47611 BEPTDN A S2

3

06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a die verdragsvluchteling is;
- b die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Armenië zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eisers persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Verweerder heeft zich, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisers dergelijke omstandigheden niet aannemelijk hebben gemaakt. De rechtbank overweegt dienaangaande het volgende.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de asielzoeker om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, voorzover thans van belang, wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens paragraaf C1/5.8.2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag van belang:

- de identiteit van de asielzoeker;

Zaaknummer: AWB 05/47613 en 06/47611 BEPTDN A S2

4

- de nationaliteit van de asielzoeker;
- de reisroute van de asielzoeker;
- het asielrelaas van de asielzoeker.

In paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000 is vermeld, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en indien dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dat dit reeds voldoende is voor de conclusie dat sprake is van toerekenbaar ontbreken van documenten.

De rechtbank ziet zich, gelet op het voorgaande, gesteld voor de vraag of verweerder aan eisers heeft kunnen tegenwerpen dat zij toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden hebben overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van hun aanvraag.

Ter zitting is door verweerder aangegeven dat aan de door eisers gestelde identiteit en nationaliteit niet wordt getwijfeld. Verweerder heeft eisers tegengeworpen dat zij onvoldoende hebben meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Hierbij acht verweerder van belang dat eisers hun reisverhaal niet hebben onderbouwd met enig (indicatief) bewijs. Verweerder acht dit toerekenbaar. Voorgaande is door eiser in beroep weliswaar betwist maar niet voldoende gemotiveerd weerlegd. Gelet hierop en gelet op hetgeen in C1/5.8.3 Vc 2000 is vermeld, is naar het oordeel van de rechtbank reeds hierom het toetsingskader van artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 van toepassing, wat er overigens ook zij van eisers standpunt ten aanzien van andere documenten.

Nu verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen ziet de rechtbank zich vervolgens gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in het relaas hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, alsmede de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, behoort primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan door de rechter slechts terughoudend worden getoetst.

Eisers stellen zich op het standpunt dat hun relaas wel degelijk geloofwaardig is en dat er positieve overtuigingskracht vanuit gaat. Als verweerder vindt dat zij vaag en tegenstrijdig hebben verklaard en dat er onduidelijkheden in hun relaas zijn, dan dienen eisers aanvullend op die punten te worden gehoord. Eisers menen voorts dat verweerder hen niet in redelijkheid kan tegenwerpen dat zij niet op alle vragen gelijk hebben geantwoord nu zij gedurende tien jaar hebben rondgereisd en deels ook apart van elkaar hebben gereisd. De rechtbank volgt eisers hierin niet. Verweerder heeft gemotiveerd aangegeven dat eisers asielrelaas, zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang bezien, op een aantal essentiële onderdelen vaag, dan wel (innerlijk) tegenstrijdig zijn. Zo heeft verweerder eisers onder meer tegengeworpen dat zij tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over hun periode van verblijf in de Russische Federatie, Oekraïne, Wit-Rusland en Armenië terwijl daarnaast de verklaringen van eiser in dit kader niet overeen komen met de gegevens in zijn paspoort. Voorts heeft verweerder tegengeworpen dat eisers tegenstrijdig hebben verklaard over wie van hen beiden wanneer heeft gewerkt en op welke tijdstippen, alsmede over hun (definitieve) vertrek uit Armenië. Vorenstaande is door eisers onvoldoende gemotiveerd

Zaaknummer: AWB 06/47613 en 06/47611 BEPTDN A S2

5

weersproken. Eisers stelling dat voornoemde vaagheden en tegenstrijdigheden te wijten zijn aan de langdurige omzwervingen alsmede aan miscommunicatie met de tolk en de contactambtenaar tijdens de gehoren, kan niet afdoen aan verweerders bevindingen in de onderhavige zaak. Verweerder heeft immers in het bestreden besluit uiteengezet dat het er niet om gaat dat eisers enkele data niet meer exact kunnen duiden, of bijvoorbeeld twijfelen tussen twee maanden, maar dat het eisers wordt verweten dat hun verklaringen omtrent hun gestelde verblijfplaatsen in grote lijnen niet met elkaar overeenkomen en dat zij bovendien innerlijk tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd omtrent hun verblijfplaatsen en de periodes van verblijf.

Verweerder heeft, gelet op het hiervoor beschreven toetsingskader, naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen oordelen dat eisers asielerelazen positieve overtuigingskracht ontberen en ongeloofwaardig zijn. Eisers kunnen derhalve niet aan artikel 29 Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

De beroepen zijn derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra en in het openbaar uitgesproken op 24 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier.

Afschrift verzonden:

31 JUL 2007

VOOR AFSCHEFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

wormhoudt berg advocaten

Mr. M. Berg

Mr. S. Brouwer

Mr. R. Oetensch

Mr. A.M. van den Hurk

Mr. R.H. Wormhoudt

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

tevens per telefax 070-3651380

Betreft: 06/47613 en 06/47611 BEPTDN
0510.28.0634 en 0601.17.0143
/ Staat

Amstelveenseweg 4
1075 XH Amsterdam
T 020 - 618 53 30
F 020 - 618 90 85
E [secretariaat@
wormhoudtbergadvocaten.nl](mailto:secretariaat@wormhoudtbergadvocaten.nl)

Amsterdam, 15 augustus 2007

Hoger beroepschrift

Geven cerbiedig te kennen:

geboren op _____ en zijn echtgenote geboren op _____
op _____, van Armeense nationaliteit, verblijvende te _____ woonplaats
kiezende ten kantore van mr M. Berg, Amstelveenseweg 4 te Amsterdam, die door hen
bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig zal
optreden.

Appellanten stellen hiermede hoger beroep in van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingplaats Assen d.d. 24 juli 2007.(bijlage)

Grief 1:

De grief is gericht tegen de overweging waarin de rechtbank stelt: "verweerder acht dit toerekenbaar. Voorgaande is in beroep weliswaar betwist maar niet voldoende gemotiveerd weerlegd. Gelet hierop en gelet op hetgeen in Vc C1/5.8.3 is vermeld, is naar het oordeel van de rechtbank reeds hierom het toetsingskader van artikel 31, tweede lid onder f VW van toepassing, wat er overigens ook zij van eisers standpunt ten aanzien van andere documenten".

Toelichting:

Naar het oordeel van appellanten had de rechtbank niet zonder nadere motivering kunnen volstaan met opgemeld oordeel.

Immers, appellanten hebben enerzijds documenten overgelegd op basis waarmee identiteit en nationaliteit niet ter discussie staat en hebben anderzijds gemotiveerd aangegeven dat en waarom zij niet over documenten terzake hun reis kunnen beschikken en derhalve waarom het ombreken van indicatief bewijs dan ook niet toerekenbaar is. In dat verband wordt bovendien aangevoerd dat zij een deel van hun reis kunnen onderbouwen middels de stempels in de paspoorten.

Grief 2.

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de overweging van de rechtbank: "Verwoerder heeft, gelet op het hiervoor beschreven toetsingskader, naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen oordelen dat de asielrelazen van eisers positieve overtuigingskracht ontberen en ongeloofwaardige zijn".

Toelichting.

Naar het oordeel van appellanten miskent de rechtbank dat geen sprake is van verklaringen op het niveau van relevante bijzonderheden, nu de verklaringen omtrent de data waarop de beide echtelieden op de verschillende plaatsen hebben verbleven op zichzelf niet relevant zijn voor de beoordeling van hun asielmotieven.

In dat verband wijzen appellanten nadrukkelijk op het feit dat alle onderdelen die hen in dit verband worden tegengeworpen in feite te maken hebben met data. Duidelijk moge zijn dat appellanten geen sterk gevoel voor tijd hebben.

Appellanten wijzen tenslotte op het feit dat zij alle andere onderdelen die hen in het kader van de toetsing aan artikel 31, tweede lid onder f worden tegengeworpen door hen in beroep gemotiveerd en onweersproken zijn weergelegd.

Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van appellant de thans bestreden uitspraak wegens schending van het bepaalde in art. 31 VW en 3:2 jo 3:46 A WB niet in stand blijven.

Redenen waarom:

Appellant Uw College verzoekt de uitspraak d.d. 24 juli 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, te vernietigen.

Gemachtigde

